

Отже, для мотивації студентів до науково-дослідної діяльності необхідно включати елементи наукових досліджень в навчальну програму, студентам брати участь в усіх видах науково-дослідної діяльності: конференціях, конкурсах, олімпіадах, публікаціях статей, семінарах. Також потрібно давати студентам змогу займатися науково-дослідною діяльністю в складі наукових студентських об'єднань, гуртків, факультативів, брати участь у виконанні держбюджетних і госпдоговірних науково-дослідних робіт з можливістю втілення своїх ідей на практиці. У зв'язку з цим необхідно покращити матеріально-технічну базу ЗВО. Нагорода студентів грамотами, стипендіями, преміями є одним із мотивів науково-дослідної діяльності. Потрібно застосовувати засоби масової інформації з метою популяризації науково-дослідної діяльності молоді.

Література

1. Андреев А.А. Педагогика высшей школы. Новый курс – М.: Московский международный институт эконометрики, информатики, финансов и права, 2002. – 264 с.
2. Педагогіка вищої школи: Навч. посіб. / З.Н. Курлянд, Р.І. Хмелюк, А.В. Семенова та ін.; За ред. З.Н. Курлянд. – 2-ге вид., перероб. і доп. – К.: Знання, 2005. – 399 с.
3. Товажнянский Л.Л., Романовський О.Г., Бондаренко В.В., Пономарьов О.С., Черваньова З.О. Основи педагогіки вищої школи: Навчальний посібник. – Харків: НТУ «ХПІ», 2005. – 600 с. – Рос. мовою
4. Фіцула М.М. Педагогіка вищої школи: Навчальний посібник. – К.: Академвидав, 2006. – 352 с.

Діденко К.

Науковий керівник: доцент кафедри філософії і ППП

Прохоренко Т.Г.

СОЦІАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

Особливий інтерес сьогодні викликає аналіз становища молоді на ринку праці. Його необхідність обумовлюється двома найважливішими обставинами: по-перше, молоді люди складають близько 30% працездатного населення України; по-друге, молодь – це майбутнє країни.

Ситуація, що складається на молодіжному ринку праці, в останні роки є напруженою і характеризується тенденціями до погіршення. Кожна п'ята молода людина в Україні у віці від 15 до 24 років ніде не працює і не вчиться. Зростають масштаби зареєстрованого безробіття серед молоді, збільшується його тривалість [2].

Гідна робота для молоді, навіть для тих, хто з відзнакою закінчив престижні вищі навчальні заклади, державою не гарантується і не надається. Відсутність реальних державних гарантій на перше робоче місце є чи не найгострішою соціальною проблемою сучасної молоді.

Проблему пошуку першого місця роботи наша молодь намагається в основному вирішувати з допомогою батьків, родичів і рідше – знайомих, 33% молодих людей розраховує тільки на себе. Це розкриває величезні недоробки держави в плані працевлаштування молоді. На допомогу вишів розраховує лише 5% випускників, і лише 2% вважають, що їм може допомогти служба зайнятості [3].

Відбувається зниження престижу традиційних професій і посилення прагматичних настроїв. Часто молоді люди обирають професію, орієнтуючись на її престижність і високу оплату праці, на шкоду власним здібностям. Змінюються орієнтації в професійному та життєвому самовизначенні на перспективу. Відзначається прагнення до працевлаштування в недержавному секторі, зміни професійної діяльності. Певною мірою сформувався соціальний песимізм молоді, який полягає у визнанні марності своїх зусиль з пошуку роботи.

Сам вибір професії часто робиться молодою людиною, виходячи зі своїх ідеальних уявлень про майбутню бажану роботу, а не в результаті аналізу реальної ситуації на ринку праці. За даними соціологічного опитування для молодих людей найбільш привабливими є професії юриста, бізнесмена, підприємця, банківського працівника. Одночасно спеціальності, на які зростає попит на ринку праці, мають невисокий рейтинг серед молоді: фермер, фахівець в галузі сільського господарства, інженер, працівник торгівлі, вчитель, викладач [3].

Найбільші проблеми із зайнятістю відчувають такі соціальні групи молоді як:

- випускники шкіл, які не мають професійної підготовки і особи, які не закінчили навчання у вищій школі;
- закінчили навчання за спеціальністю, на яку не має попиту;
- деякий час працювали, але втратили роботу із-за низької кваліфікації;
- молоді люди, що втратили роботу в результаті скорочення штатів (молодих, як правило, звільняють в першу чергу).

В обстановці втрати вмотивованості до висококваліфікованої, наукової праці, обмеження можливостей підвищення освіти та духовної культури, в умовах нестабільності суспільства в цілому посилюється роль соціально-професійних факторів еміграції. За останні кілька років близько 8 мільйонів наших працездатних громадян виїхали за кордон у пошуках кращої долі, серед яких кожен восьмий – це молода людина у віці 25-29 років [2].

Захід сам обирає тих, хто представляє для нього інтерес – фахівці з глибокими знаннями, в тому числі мовними, перспективних молодих науковців, випускників вузів, які мають віковий резерв для реалізації творчих можливостей, використовуючи короткозору позицію України стосовно своїх наукових кадрів.

Молодь досить серйозно налаштована на тимчасову міграцію. Значна частина молоді хотіла б попрацювати за кордоном, якщо б така можливість

випала. З віком кількість тих, хто наважився б виїхати за кордон у пошуках роботи, знижується.

Молоді люди характеризуються нестійкістю життєвих установок, відсутністю виробничого стажу і досвіду роботи і, як наслідок, відносно низьким професійним статусом. Через перенасиченість ринку праці більш конкурентоспроможними категоріями населення, молодь є досить стійкою групою ризику. У той же час, на відміну від інших соціально уразливих груп, молодь є найбільш перспективною категорією робочої сили. Ще повністю не сформувавшись як суб'єкт трудової діяльності, вона гнучка, найбільш сприятлива до будь-яких перемін, має здатність до постійної зміни трудових функцій, величезні можливості професійного зростання, найбільш тривалий період майбутньої трудової діяльності.

В умовах ринкових відносин проблема зайнятості молоді набуває нових властивостей. З одного боку, питання працевлаштування надзвичайно значимі для молодих людей, з іншого боку, реалізувати свої потреби в професійній сфері вдається далеко не кожному.

Аналіз стану зайнятості та безробіття в Україні свідчить:

- напруга на ринку праці значною мірою посилюється за рахунок збільшення частки молодих безробітних і жінок;
- в останні роки значно ускладнився процес первісного працевлаштування, особливо юнаків і дівчат, які закінчили навчальні заклади;
- найменш конкурентоспроможною на ринку праці залишається молодь, яка вперше вибирає професію і вступає в трудове життя.

Створення європейського простору у сфері вищої освіти могло б сприяти працевлаштуванню громадян. Зауважимо, що в цілому це добре, але для країн такого соціально-економічного становища, в якому перебуває сучасна Україна, виникає небезпека посилення і так занадто великої міграції, втрати власного інтелектуального і трудового потенціалу. Іншими словами, вирішення освітніх проблем в Україні потребує інтенсивного процесу стимулювання розвитку власного національного виробництва, створення

значної кількості нових робочих місць, забезпечення у відповідності з українським законодавством права для молоді на перше робоче місце. У цьому комплексі проблем ключове місце займають визначення та «реанімація» реального державного замовлення на підготовку фахівців. Не дбати про забезпечення молоді робочими місцями, радіючи, що інтерес молоді до освіти в останні десять років надзвичайно зріс, означає тиражування безробіття серед людей з вищою освітою. Це не тільки породжує соціально-економічні проблеми, але і підсилює моральну деградацію молоді, у тому числі кваліфікованих фахівців.

Література

1. Закон України «Про сприяння соціальному становленню і розвитку молоді України» [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.rada.gov.ua>

2. Офіційний сайт державної служби статистики України [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>

3. Павленко Ю. Молодь потребує підтримки держави /Ю. Павленко// Дзеркало тижня.-2009.- №25.-04 липня. [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://zn.ua/SOCIETY/molodezh_nuzhdaetsya_v_podderzhke_gosudarstv57369.html

Дмитренко М.Г.

Науковий керівник: старший викладач кафедри філософії і ППП

Ткаченко І.В.

МЕТОДИ НЕВЕРБАЛЬНОГО СПІЛКУВАННЯ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ У ВИЩІЙ ШКОЛІ

Серед провідних компетенцій, якими повинен володіти сучасний фахівець, слід зазначити комунікативну компетентність. Сьогодні проблема комунікативної культури особистості професіонала актуалізується сучасними